

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данас, браћо и сестре, на овој гори Божијој десила се велика милост Божија и велико чудо Божије. Овде је данас први пут одслужена Света Литургија у овоме новоме манастиру Преображења Господњег. Као некада гора Тавор, тако и ова гора овде данас је доживела своје преображење. А на њој, на гори Тавору, на Преображењу Господњем, био је присутан и велики апостол Петар кога данас заједно са светим апостолом Павлом прослављамо.

До сада овај велики празник сваке године, тридесет и нешто година, славили смо и прослављали у манастиру Црна Река а од ове године, ево, прослављаћемо га овде, на новом Тавору усред Шумадије. Свети апостоли, Петар и Павле, се заједно славе и прослављају, јер они се рачунају као врховни међу апостолима.

Апостол Петар је пример ревности, увек се истицао између осталих апостола, у име њих одговарао, први је реаговао када су Господа хватали у Гетсиманском врту али, авај, и први се одрекао свога Учитеља и Господа. Пред ким? Пред слушкињама, пред војницима: „Не, не знам ја тога човека!“ Али, одрекао се и горко се покајао и плакао горко и удостојио се да га Господ по Васкрсењу поново поврати у апостолско достојанство.

А апостол Павле, који у почетку беше Савле, један од најжешћих гонитеља ученика Христових и нових хришћана, који је ишао са овлашћењем старешина јеврејских, хватао и водио људе у тамницу и на мучење, ето, њему се Господ јавио на путу за Дамаск и обратио га од гонитеља у апостола, у проповедника. И као што је он некада многе гонио и на муке предавао и он је многе муке претрпео за свога Господа, за Јеванђеље Христово које је проповедао незнабошцима, свима народима. Данас у Светом Апостолу се говори и износе његове муке и страдања: био је човек, био је у страху на копну, у страху на мору, у страху у градовима, у страху по селима, у страху међу лажном браћом. И тако је он својим страдањем за

Господа окајао оне грехе које је у незнању као још Савле, као незнабожац, починио према следбеницима Христовим.

А од тада та два света апостола, као и остали ученици Христови после Васкрсења Христовога, после силаска Светог Духа на апостоле, на дан Свете Педесетнице, они су постали неустрашиви и неуморни у проповедању Јеванђеља Христовога. И они су обиграли тада цео познати свет, све народе, учећи их, као што је Господ заповедио, да верују у оно што им је Он заповедио и да се крштавају у име Оца и Сина и Светога Духа.

Али овај данас празник овде, браћо и сестре, у селу Леушићу, на гори Рајцу, подсећа нас и на Стари Завет када је Израил, јеврејски народ, био изведен моћном руком Божјом из ропства египатскога и поведен у земљу обећану. Онда је Мојсију дата заповест да направи један шатор, шатор од састанка, једну скинију где ће се народ Богу молити и где ће се жртве приносити. И овај шатор овде који нас прати по Шумадији, био је наш шатор састанка и у Лозници код Чачка, ево и данас овде на Рајцу, биће ако Бог да и на другим местима. И ми смо као онај Израил који је изашао из Египта незнабожачкога и путује у земљу обећану. И ми, браћо и сестре, путујемо у Небески Јерусалим, тамо где нас Господ очекује са нашим славним и светим прецима. Ми пролазимо поред наших дивних храмова, али у њима не можемо да служимо. Зато нас служи овај дивни шатор од састанка, јер Бог је тамо где се Његово име исправно прославља и слави. Каже Свето Писмо да не живи Бог у рукотворини и храмовима него у срцима људи, у срцу човека у његовој души, јер тамо где је благо ваше тамо је и срце ваше. Ако смо ми за Господа Христа, ако смо ми Њему предали себе у потпуности и кренули за Њим, онда ће и Бог обитавати у нашој души, у нашем срцу и у нашем овде шатору од састанка.

Ето, то је порука, браћо и сестре, данашњих светих апостола Петра и Павла. И они у почетку нису имали храмове куда су ишли да проповедају. Проповедали су по катакомбама, проповедали по кућама, проповедали по зборницама, проповедали по пећинама, по

јазбинама, јер су били гоњени и склањали се од гњева људскога али их је Бог штитио и чувао. А они су имали такву веру за коју су страдали, у коју су веровали и коју су нама проповедали и оставили, да и ми по тој вери живимо, да ту веру сачувамо неокрњену, неупрљану, далеко од сваке јереси и свејереси екуменизма, папизма и осталих разних јереси које људи измишљају по наговору ђавола. Да очувамо оно што нам је предато и да се тако покажемо достојни следбеници светих врховних апостола Петра и Павла, да се покажемо верна чеда Светога Саве, светог владике Николаја, преподобног оца Јустина и осталих светитеља из рода нашега, и многобројних мученика и новомученика српских; да бисмо и ми, када завршимо живот овде на земљи и пођемо одавде, да се удостојимо да нас Господ прими у Царство Своје Небеско, у Свој Небески Јерусалим, да тамо и ми са свима светима славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин!

Срећан и Богом благословен празник!